

Kniha Daniel – sto šesťdesiatsedem

Odhaľovanie proroctva: odkrývanie historického a prorockého významu Daniela 11:10 a ďalších veršov

Jeff Pippenger

2024-03-30

Štyridsiaty verš jedenástej kapitoly Daniela sa začína v čase konca v roku 1798, keď je kráľovi severu zasadená smrteľná rana rukou kráľa juhu. Tieto dejiny boli predobrazené rokom 246 pred Kr., keď Ptolemaios vykonal pomstu nad severným kráľovstvom, a tiež tým, že napoleonské Francúzsko v roku 1798 zajalo pápeža. Po tom, čo sa kráľ juhu vo verši deväť vrátil do Egypta, potom verš desať označuje, že kráľ severu podnikne protiútok proti kráľovi juhu.

A tak kráľ juhu príde do svojho kráľovstva a navráti sa do svojej vlastnej krajiny. Ale jeho synovia sa dajú podnietiť a zhromaždia množstvo veľkých vojsk; a jeden zaiste príde, zaplaví krajinu a prejde ňou; potom sa vráti a bude podnietený až po svoju pevnosť. Daniel 11:9, 10.

Skôr než sa budeme zaoberať komentárom Uriáša Smitha k dejinám, ktoré naplnili desiaty verš, všimnime si výraz „prevalí sa a prejde“. Hebrejský výraz, ktorý je takto preložený, je vo verši štyridsať preložený aj ako „prevalí sa a prejde ponad“. V pôvodnej hebrejčine ide o ten istý výraz. V Písmach sa nachádza už len na jednom ďalšom mieste.

A prenikne Judskom; rozvodní sa a prejde, dosiahne až po šiju; a rozpätie jeho krídel naplní šírku tvojej krajiny, ó Immanuel. Izaiáš 8:8.

V Danielovi v jedenástej kapitole, v desiatom a štyridsiatom verši, a potom opäť v Izaiášovi v ôsmej kapitole, v ôsmom verši, je totožná hebrejská fráza preložená tromi rôznymi spôsobmi, hoci predstavujú ten istý význam. Posledné slovo tejto frázy, hebrejské slovo „abar“, je v desiatom verši vyjadrené ako „prejsť skrz“, v štyridsiatom verši ako „prejsť ponad“ a potom v Izaiášovi ako „prejsť cez“. Význam je v podstate vo všetkých troch odkazoch ten istý, no v Izaiášovi existuje medzi týmito odkazmi aj ďalšia prorocká súvislosť.

Verš v Izaiášovi sa naplnil, keď asýrsky kráľ dobyl Judsko a prišiel k Jeruzalemu, no samotné mesto nikdy nedobyl. Prišiel až „po šiju“, ale „hlavu“ nikdy nedobyl. V tom istom proroctve Izaiáš predkladá prorocký symbol toho, čo predstavuje „hlava“, a označuje „hlavu“ ako hlavné mesto kráľovstva; „hlavou“ je aj kráľ kráľovstva. Poskytuje dve svedectvá prorockej pravdy, že hlavou je kráľ i kráľovstvo, a potom záhadne naznačuje, že ak študent proroctva túto pravdu neprijme a nepochopí, nebude upevnený. Tento záhadný verš je súčasťou toho istého proroctva, ktoré označuje, že severný kráľ sa rozvodní a prejde ďalej, ale len „po šiju“.

Lebo hlavou Sýrie je Damask a hlavou Damasku je Recín; a do šesťdesiatich piatich rokov bude Efraim rozdrvený tak, že už nebude ľuďom. A hlavou Efraima je Samária a hlavou Samárie je Remaliášov syn. Ak neuveríte, veru neobstojíte. Izaiáš 7:8, 9.

„Hlavou“ sýrskeho národa bolo jeho hlavné mesto „Damask“ a „hlavou“ „Damasku“ (hlavného mesta) bol „Recín“, sýrsky kráľ. Takisto „hlavou“ národa Efraim bolo jeho hlavné mesto „Samária“ a „hlavou“ „Samárie“ (hlavného mesta) bol „syn Remaljášov“ (Pekach), kráľ Samárie. V tom istom proroctve, v nasledujúcej kapitole, v ôsmom verši, asýrsky kráľ Sancherib obklúčil Jeruzalem a v ôsmom verši je jeho obklúčenie Jeruzalema označené ako siahanie až po šiju.

Verše sedem a osem, ktoré na základe dvoch svedkov predkladajú prorocký symbol „hlavy“, predstavujúci zároveň kráľa i hlavné mesto národa toho kráľa, sú proroctvom šesťdesiatich piatich rokov, ktoré určuje východisko oboch proroctiev o dvetisícpäťsto dvadsiatich rokoch proti severnému a južnému kráľovstvu Izraela. Je to teda veľmi zložitý verš, lebo súvisí s veršom desať a štyridsať v jedenástej kapitole Daniela, ktoré oba takisto označujú stretnutia, v ktorých severný kráľ útočí na južného kráľa, práve tak ako Senacherib, kráľ severu, zaútočil na Júdu, južného kráľa, vo verši osem, v ôsmej kapitole Izaiáša.

Kľúčom, ktorý spája tieto strety severných a južných kráľov, je „hlava“ a „prevalenie sa i prechod“. Keď sa severný kráľ v desiatom verši jedenástej kapitoly odplatí južnému kráľovi, zvíťazí v bitke, avšak ponechá „hlavu“, lebo „príde, prevalí sa a prejde“ „až k“ „pevnosti“ južného kráľa. Dejiny desiateho verša predstavujú víťazstvo severného kráľa nad južným kráľom, ale nevstúpi do Egypta (pevnosti), hlavného mesta — „hlavy“.

Keď južný kráľ v siedmom a ôsmom verši predtým porazil severného kráľa, „vošiel do pevnosti kráľa severu“ a „premohol ho“ a „odvliekol zajatcov“ späť do „Egypta“. Pri odvetnom víťazstve severného kráľa nevstúpil do Egypta, čím predobrazuje, že keď bol Sovietsky zväz v roku 1989 zmetený, Rusko, jeho hlavné mesto — jeho hlava — zostalo stát. „Ak neuveríte, iste neobstojíte.“ Je to Rusko, predstavené ako južný kráľ v jedenástom a dvanástom verši, ktoré víťazí v bitke o pohraničnú krajinu, ktorou bola v staroveku Rafia a ktorou je dnes Ukrajina.

„Verš 10. Ale jeho synovia sa rozbúria a zhromaždia množstvo veľkých vojsk; a jeden istotne príde, zaplaví krajinu a prejde ňou; potom sa vráti a znovu sa rozbúri až po svoju pevnosť.“

„Prvá časť tohto verša hovorí o synoch v množnom čísle; posledná časť o jednom v jednotnom čísle. Synmi Seleuka Kallinika boli Seleukos Keraunos a Antiochos Magnus. Obaja sa s horlivosťou pustili do diela obhájenia a pomsty veci svojho otca i svojej krajiny. Starší z nich, Seleukos, najprv zaujal trón. Zhromaždil veľké množstvo ľudu, aby znovu získal panstvo svojho otca; ale keďže bol slabým a malodušným kniežaťom, tak telom, ako aj majetkom, bez peňazí a neschopný udržať svoje vojsko v poslušnosti, po neslávnej vláde trvajúcej dva alebo tri roky ho otrávil dvaja z jeho generálov. Jeho schopnejší brat Antiochos Magnus bol potom vyhlásený za kráľa; ten, ujmúc sa velenia nad vojskom, znovu dobyl Seleukiu a získal späť Sýriu, pričom niektoré miesta si podmanil zmluvou a iné silou zbraní. Nato nasledovalo prímerie, počas ktorého obe strany rokovali o mieri, no zároveň sa pripravovali na vojnu; po ňom sa Antiochos vrátil, v bitke porazil egyptského generála Nikolaa a pomýšľal na vpád do samého Egypta. Tu je ten „jeden“, ktorý mal iste zaplaviť a prejsť ďalej.“ Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 253.

Rozpad Sovietskeho zväzu v roku 1989 označil „čas konca“ a dvaja synovia v tomto verši predstavujú dva medzníky Reagana a prvého Busha. Od „času konca“ v roku 1798, kde sa začal štyridsiaty verš jedenástej kapitoly Daniela, bola neviestka z Ríma zabudnutá, lebo ona ako Jezábel zostáva vzadu v Samárii, zatiaľ čo jej manžel Achab oslovuje Eliáša na vrchu Karmel. Bola v úkryte, no potajomky ťahala za nitky, ako tomu bolo počas Prvej svetovej vojny a Druhej svetovej vojny. Jej manžel je jej zástupným vojskom proti kráľovi juhu. Keď v roku 1989 odpovedala odvetou, ona ako kráľ severu priviedla vozy, lode a jazdcov.

A v čase konca sa s ním stretne kráľ juhu; a kráľ severu sa naňho prirúti ako víchrica, s vozmi a s jazdcami a s mnohými loďami; a vojde do krajín, zaplaví ich a prejde cez ne. Daniel 11,40.

Jej zástupná úloha pri odvete je znázornená „loďami“, ktoré predstavujú hospodársku moc, a „vozmi a jazdcami“, ktoré predstavujú vojenskú silu. Vojenská sila a hospodárska moc sú dvoma prorockými atribútmi Spojených štátov v proroctvách posledných dní, pretože Spojené štáty zakážu tým, ktorí sa nebudú klaňať Jezábeli, kupovať a predávať, a ak budú ešte stále odmietať Jezábelino znamenie autority, budú usmrtení. Bola to hospodárska moc a vojenská sila Spojených štátov, ktoré boli v spolupráci s pápežstvom použité na to, aby v roku 1989 privodili rozpad Sovietskeho zväzu, hoci Rusko zostalo stáť.

Dejiny, ktoré naplnili desiaty verš jedenástej kapitoly Daniela, sa opakujú v dejinách druhej časti štyridsiateho verša, ktorá označuje čas konca v roku 1989. Dejiny veršov šesť až deväť predstavujú dejiny, ktoré viedli k času konca, ktorý je označený v prvej časti štyridsiateho verša. Verše päť až desať z jedenástej kapitoly Daniela dokonale znázorňujú dejiny štyridsiateho verša jedenástej kapitoly Daniela, lebo ako zaznamenala sestra Whiteová: „veľká časť dejín, ktoré sa naplnili v jedenástej kapitole Daniela, sa bude opakovať.“

Verše jeden až štyri z Daniela jedenásť označujú Kýra, druhého kráľa národa s dvoma rohmi v čase konca v posledných dňoch. „Čas konca“ v posledných dňoch bol rok 1989 a druhý prezident, predstavovaný Kýrom, ustanovuje prorockú postupnosť, ktorá umožňuje študentovi proroctva počítat k šiestemu prezidentovi po roku 1989, ktorý by bol najbohatším prezidentom a ktorý by podnietil (prebudil) globálne dračie mocnosti, či už by to boli globalisti sveta, alebo tí v Spojených štátoch. Táto prorocká história potom preskakuje k siedmemu kráľovstvu biblického proroctva, k desiatim kráľom Organizácie Spojených národov, a označuje jeho hlavného a prvého kráľa, predstavovaného Alexandrom Veľkým (čo znamená „Bojovník mužov“), ako aj konečný rozklad jeho kráľovstva, keď budú štyri vetvy islamu úplne uvoľnené pri uzavretí doby milosti pre ľudstvo.

Potom verše päť až deväť znázorňujú dejiny predstavené obdobím, ktoré predchádzalo ustanoveniu pápežstva na tróne v roku 538, lebo najprv musí mocnosť, ktorá sa má stať kráľom severu, prekonať tri geografické prekážky, ako to urobil Seleukos, ktorý bol potom ustanovený za kráľa severu. Nato počas troch a pol rokov, predstavených tridsiatimi piatimi doslovnými rokmi, kráľ severu vládol, až kým kráľ juhu nevstúpil do jeho pevnosti a nezajal ho, kde neskôr zomrel v Egypte následkom pádu z koňa. Tak verše označujú dejiny, ktoré sa uzavreli v čase konca v roku 1798.

Desiaty verš označuje dejiny času konca v roku 1989 a spolu s veršami päť až deväť predstavujú dejiny štyridsiateho verša, tak ako aj dejiny veršov tridsať až tridsaťšesť. Preto od prvého po desiaty verš, riadok na riadok, existujú dve prorocké línie. Prvá sa vzťahuje na vodcov šiesteho a siedmeho kráľovstva, hoci medzi šiestym a najbohatším prezidentom šiesteho kráľovstva a siedmym kráľovstvom je prázdne miesto.

Druhá línia pokrýva dejiny odstránenia troch prekážok, obdobie, počas ktorého vládol kráľ severu, a toho, kto bol potom odstránený v roku 1798, až po rok 1989, ako aj druhého prezidenta, znázorneného v predchádzajúcej línii Kýrom.

Verše jedenásť a dvanásť predstavujú tretiu dejinnú líniu, ktorá nastáva po bohatom prezidentovi z druhého verša, avšak niekedy po rozpade Sovietskeho zväzu v čase konca v roku 1989 a niekde pred nedeľným zákonom v Spojených štátoch, ako je to znázornené v šesťnástom verši.

Dejiny po čase konca v roku 1989 sú v prvom riadku dovedené k šiestemu a najbohatšiemu prezidentovi, ktorý od roku 2016 podnecuje globalistov. V druhom riadku sú prorocké dejiny dovedené do roku 1989. Bitka pri Rafii („Hraničná čiara“) vo veršoch jedenásť a dvanásť predchádza veršu trinásť, kde nedávno porazený kráľ severu obnovuje svoje vojsko a potom poráža kráľa juhu, tesne pred nedeľným zákonom vo verši šesťnásť. Zástupná moc kráľa severu vo verši trinásť je posledným z ôsmich prezidentov, ktorí vládnu od roku 1989 až po nedeľný zákon. Verš trinásť sa teda musí odohrať pri voľbe ôsmeho prezidenta, ktorý je zo siedmich, alebo po nej. Verše jedenásť a dvanásť sa začínajú tesne pred šiestym, najbohatším prezidentom a pravdepodobne sa končia tesne pred voľbou toho istého prezidenta, ktorý sa stáva ôsmym, ktorý je zo siedmich, a víťazí v tretej bitke zástupnej vojny vo veršoch trinásť až pätnásť.

Odplata južného kráľa vo veršoch jedenásť a dvanásť je odpoveďou na porážku, ktorú južný kráľ utrpel vo verši desať. Verš desať označuje víťazstvo severného kráľa v roku 1989, ktoré bolo dosiahnuté tajným spojenectvom Spojených štátov a Vatikánu. Víťazstvo severného vojska bolo prvou bitkou zástupnej vojny. Doslovná horúca vojna, ktorá sa naplnila v staroveku, predobrazuje zástupnú vojnu v posledných dňoch, a víťazstvo vo veršoch jedenásť a dvanásť bude preto víťazstvom južného kráľa v druhej bitke zástupných vojen.

Vo veršoch desať až pätnásť sú tri bitky a všetky sa v staroveku naplnili doslovnými horúcimi vojnami, no predstavujú tri bitky v zástupných vojnách posledných dní. Prvá bitka bola v roku 1989 vyhnaná tajným spojenectvom šelmy a falošného proroka proti drakovi. Druhú bitku zástupných vojen vyhrá ateistická dračia moc kráľa juhu proti spojenectvu pápeža a jeho zástupného vojska. Tretiu bitku zástupných vojen vyhrá zástupné vojsko kráľa severu, ako je znázornené vo veršoch trinásť až pätnásť.

Prorocky existujú tri horúce svetové vojny, tri zástupné vojny, pozostávajúce z troch bitiek, a vojna troch beda islamu. Existuje aj občianska vojna a revolučná vojna. Druhá bitka zástupných vojen teraz prebieha na Ukrajine, „Pohraničí“, ako ju predstavuje Rafia, ktorá bola pohraničím medzi kráľom juhu a kráľom severu, keď sa verše jedenásť a dvanásť po prvý raz naplnili v dejinách.

Presne v tom istom čase, keď prebieha druhá bitka zástupných vojen na Ukrajine, dochádza aj k druhému z troch útokov islamu proti slávnej zemi. Prvý útok tretieho beda prišiel 11. septembra 2001 a začalo sa pečatenie sto štyridsiatich štyroch tisíc. Čas pečatenia sa končí pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone v Spojených štátoch, keď islam tretieho beda opäť udrie na Spojené štáty. Prvý i posledný úder sú totožné a oba označujú hlas anjela zo Zjavenia osemnástej kapitoly, ktorý je zároveň hlasom tretieho anjela, ktorý je zároveň znením siedmej trúby, ktorý je zároveň tretím beda.

Uprostred týchto dvoch útokov, ktoré sú dvoma hlasmi, ktoré sú zvukom siedmej trúby, zaútočil islam tretieho beda 7. októbra 2023 nie na modernú duchovnú slávnu krajinu, ale na starovekú doslovnú slávnu krajinu.

Vojna, ktorá sa vtedy začala, sa teraz odohráva práve v tej istej oblasti, kde sa odohrala bitka pri Rafii, ako je opísané v jedenástom a dvanástom verši. Pásmo Gazy je pohraničím medzi južným kráľovstvom Júdu a Egyptom. 7. október 2023 je kolesom uprostred iných kolies, ktoré označuje vzburu, čiže trináste písmeno hebrejskej abecedy, ktoré spolu s prvým a posledným písmenom tvorí slovo „pravda“.

Druhý útok proti slávnej krajine zo strany islamu tretieho beda nastal 7. októbra 2023 a odohral sa presne v oblasti, kde sa uskutočnila staroveká bitka pri Rafii, ako naplnenie veršov jedenásť a dvanásť. Druhý útok na slávnu krajinu je prostredníctvom prorockej geografickej symboliky spojený s druhou bitkou zástupných vojen, ako ju predstavuje vojna na Ukrajine.

Riadok po riadku, druhá bitka zástupných vojen, ktorá teraz prebieha na Ukrajine (Pohraničí), zahŕňa druhý tón trúby tretieho beda (7. októbra 2023), ktorý sa naplňuje v záverečnom období pečatenia stoštyridsiatich štyritisíc. Táto skúsenosť pečatenia je znázornená Danielom v desiatej kapitole, keď po období dvadsaťjeden dní smútku vidí videnie „marah“, čo sú tri a pol dňa, počas ktorých boli dvaja proroci mŕtvi na ulici. Videnie bolo vyložené ako vysvetlenie „toho, čo malo postihnúť Boží ľud v posledných dňoch.“

Pravda, ktorá je znázornená videním o rieke Hiddekel a ktorá je pečatovou pravdou, sa naplňuje v prorockých dejinách veršov jedenásť až pätnásť. Sú to dejiny verša štyridsať, ktoré sa začínajú v roku 1989 a pokračujú až k veršu štyridsaťjeden a k čoskoro prichádzajúcemu nedeľnému zákonu. Sú to dejiny šiesteho, najbohatšieho prezidenta vo verši dva, ktoré sú znázornené až po siedme kráľovstvo „Alexandra Veľkého“, ako je uvedené vo verši tri.

Dejiny, ktoré sa začali na počiatku druhej bitky zástupných vojen v roku 2014 a po ktorých v roku 2015 začal svoju kampaň najbohatší prezident, sú prázdnu oblasťou štyridsiateho verša, od roku 1989 až po nedeľný zákon v štyridsiatom prvom verši; a sú aj prázdnu oblasťou od šiesteho, najbohatšieho prezidenta v druhom verši až po siedme kráľovstvo. Sú to dejiny, ktoré sa začali prvým hlasom Zjavenia osemnástej kapitoly 11. septembra 2001 a končia sa druhým hlasom v hodine veľkého zemetrasenia v jedenástej kapitole Zjavenia. Tieto dejiny sú zároveň obdobím dejín označeným Ezechielom v dvanástej kapitole, kde sa naplňuje každé videnie. Toto časové obdobie je časom zapečatovania sto štyridsiatich štyroch tisícov. Posvätenie Božieho ľudu sa uskutočňuje skrze Jeho slovo.

Posväť ich vo svojej pravde; tvoje slovo je pravda. Ján 17,17.

V ďalšom článku budeme pokračovať v tomto štúdiu.

„Toto videnie bolo dané Ezechielowi v čase, keď jeho myseľ naplňali temné predtuchy. Videl krajinu svojich otcov spustošenú. Mesto, ktoré bolo kedysi plné ľudí, už nebolo obývané. Hlas veselosti a pieseň chvály už viac nebolo počuť v jeho hradbách. Sám prorok bol cudzincom v cudzej krajine, kde neobmedzené ťižiadostivosť a krutá zúrivosť vládli zvrchovane. To, čo videl a počul o ľudskej tyranii a neprávosti, sužovalo jeho dušu a on horko nariekal dňom i nocou. No podivuhodné symboly, ktoré sa mu zjavili pri rieke Kebár, odhaľovali zvrchovanú moc, mocnejšiu než moc pozemských vládcov. Nad pyšnými a krutými panovníkmi Asýrie a Babylonu trónil Boh milosrdenstva a pravdy.“

„Kolieskam podobné zložitosti, ktoré sa prorokovi zdali byť zapletené do takého zmätku, boli pod vedením nekonečnej ruky. Duch Boží, ktorý sa mu zjavil ako ten, čo uvádza tieto kolesá do pohybu a riadi ich, vyvádzal súlad zo zmätku; tak bol celý svet pod Jeho kontrolou. Myriady oslávených bytostí boli pripravené na Jeho slovo premôcť moc i zámery zlých ľudí a priniesť dobro Jeho verným.“

„Podobným spôsobom, keď sa Boh chystal odhaliť milovanému Jánovi dejiny cirkvi pre budúce veky, dal mu uistenie o Spasiteľovom záujme a starostlivosti o Jeho ľud tým, že mu zjavil ‚Toho, ktorý sa podobal Synovi človeka,‘ chodiaceho medzi svietnikmi, ktoré symbolizovali sedem cirkví. Kým Jánovi boli ukázané posledné veľké zápasy cirkvi s pozemskými mocnosťami, bolo mu tiež dovolené uzrieť konečné víťazstvo a vyslobodenie verných. Videl cirkev privedenú do smrteľného zápasu so šelmou a jej obrazom a uctievanie tejto šelmy vynucované pod hrozbou smrti. No hľadiac za dym a rachot bitky, uzrel na vrchu Sion zástup s Baránkom, ktorí namiesto znamenia šelmy mali na čelách napísané ‚meno svojho Otca‘. A opäť videl ‚tých, čo zvíťazili nad šelmou i nad jej obrazom i nad jej znamením i nad číslom jej mena, stáť na sklenom mori a mať Božie harfy‘ a spievať pieseň Mojžiša a Baránka.“

„Tieto poučenia sú pre náš úžitok. Potrebujeme upevniť svoju vieru v Bohu, lebo bezprostredne pred nami je čas, ktorý vyskúša ľudské duše. Kristus na Olivovom vrchu pripomenul hrozné súdy, ktoré mali predchádzať Jeho druhému príchodu: ‚Budete počuť o vojnách a chýroch o vojnách.‘ ‚Povstane národ proti národu a kráľovstvo proti kráľovstvu; a budú hladomory, morové nákazy a zemetrasenia na rozličných miestach. Toto všetko je začiatok bolestí.‘ Hoci sa tieto proroctvá čiastočne naplnili pri zničení Jeruzalema, majú priamejšie uplatnenie na posledné dni.“

„Stojíme na prahu veľkých a slávnostných udalostí. Proroctvo sa rýchlo naplňa. Pán je pri dverách. Čoskoro sa pred nami otvorí obdobie nesmierného významu pre všetkých žijúcich. Spory minulosti budú znovu oživené; vzniknú nové spory. O výjavoch, ktoré sa majú odohrať v našom svete, sa ľudom ešte ani nesnívalo. Satan pôsobí prostredníctvom ľudských nástrojov. Tí, ktorí sa usilujú zmeniť Ústavu a zabezpečiť zákon vynucujúci zachovávanie nedele, si len málo uvedomujú, aký bude výsledok. Kríza je už bezprostredne pred nami.“

„Boží služebníci sa však v tejto veľkej kríze nemajú spoliehať sami na seba. Vo videniach daných Izaiášovi, Ezechielovi a Jánovi vidíme, ako úzko je nebo spojené s udalosťami, ktoré sa odohrávajú na zemi, a aká veľká je Božia starostlivosť o tých, ktorí sú Mu verní. Svet nie je bez Vládcu. Program budúcich udalostí je v rukách Pána. Velebnosť nebies má vo svojej vlastnej správe osud národov, ako aj záležitosti svojej cirkvi.“ Testimonies, zväzok 5, 752, 753.